

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu na neverejnom zasadnutí konanom 11. decembra 2012 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **D. T.**, pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného D. T. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 3. februára 2011, sp. zn. 23To/6/2011, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného D. T. sa **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo 16. decembra 2010, sp. zn. 3T/162/2010 bol obvinený D. T. uznaný vinným v bode 1/ zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. b/ Tr. zák. a v bode 2/ pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v citovanom rozsudku.

Bol za to odsúdený podľa § 295 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/, l/, k/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky a 6 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený aj trest prepadnutia veci. Podľa § 73 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 74 ods. 1 Tr. zák. mu súd uložil aj ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Obvinený proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie, a to proti výroku o treste.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 3. februára 2011, č. k. 23To/6/2011-407, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného D. T. zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený 27. septembra 2012 dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom ustanoveného obhajcu. V jeho odôvodnení uviedol dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Tvrdil, že v čase odovzdania zbraní bola vyhlásená zbraňová amnestia a napriek tomu bolo začaté voči nemu trestné stíhanie. Sudca pre prípravné konanie vydal 15. februára 2012 príkaz na domovú prehliadku, ktorá mala byť vykonaná nasledujúci deň a z ktorej sa upustilo z dôvodu, že obvinený dobrovoľne vydal zbrane, čo je uvedené aj v samotnej zápisnici o vykonaní domovej prehliadky. Podľa názoru obvineného tým, že trestné stíhanie voči nemu bolo začaté až po dobrovoľnom odovzdaní zbraní počas zbraňovej amnestii, mu bolo zasiahnuté do jeho práv a štát by takto postupovať nemal. Orgány činné v trestnom konaní nemali vedomosť, kde sa zbrane nachádzajú, preto jeho konanie nie je možné chápať inak, ako dobrovoľné odovzdanie zbraní.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne a Okresného súdu Prievidza a prikázal súdu vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila Okresná prokuratúra Prievidza, ktorá navrhla toto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť (č.l. 451-452).

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky bol spisový materiál spolu s dovolaním obvineného D. T. riadne predložený na rozhodnutie 16. novembra 2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného D. T. a zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 382 písm. f/ Tr. por. účinného od 1. septembra 2011.).

Podľa § 567j ods. 2 Tr. por. súdne konanie, okrem konania o mimoriadnych opravných prostriedkoch, začaté pred 1. septembrom 2011 sa dokončí podľa doterajších predpisov; to neplatí, ak súd vrátil vec prokurátorovi alebo ak prokurátor vzal obžalobu späť po 1. septembri 2011.

Obvinený uplatnil vo svojom dovolaní dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Skôr ako sa dovolací súd začal zaoberať dôvodnosťou argumentov obvineného skúmal, či dovolanie je vôbec prípustné.

Z obsahu predloženého spisového materiálu (zo zápisnice z hlavného pojednávania zo 6. októbra 2010, č.l. 356) dovolací súd zistil, že v posudzovanej trestnej veci súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 6 Tr. por. účinného do 1. septembra 2011 prijal vyhlásenie obvineného D. T. podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania oboch skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu v podanej obžalobe a na jednotlivé otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/,g/ a h/ Tr. por. odpovedal kladne. Keďže súd nemajúc pochybnosti o skutkových zisteniach a právnej kvalifikácii uvedenej v obžalobe toto vyhlásenie prijal (prokurátor i obhajca navrhli prijatie vyhlásenia obvineného), neboli na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. vykonávané dôkazy za účelom ustálenia skutkového stavu a právnej kvalifikácie.

Z obsahu vyššie uvedenej zápisnice vyplýva, že pred prijatím vyhlásenia obvineného bol zo strany okresného súdu riadne poučený o svojich právach (aj výslovne poučený o význame priznania).

Zo spisového materiálu tiež vyplynulo, že ani obvinený a ani prokurátor okresnej prokuratúry odvolanie proti výroku o vine rozsudku okresného súdu nepodali. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací rozhodoval len o odvolaní obvineného smerujúcom proti výroku o treste napadnutého rozsudku, ktoré odvolanie postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Jednou zo základných podmienok na podanie dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por. je, že dovolanie možno podať len vtedy, ak oprávnená osoba využila svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Z charakteru dovolania, ako mimoriadneho opravného prostriedku, a zo zákonom ustanovených podmienok na jeho podanie, možno jednoznačne vyvodiť záver, že pod pojmom „bolo o riadnom opravnom prostriedku rozhodnuté“ treba chápať prípad, keď odvolací súd rozhodol o podanom odvolaní v merite veci. To znamená, že obvinený môže v dovolaní napádať rozhodnutie odvolacieho súdu v tom rozsahu, v akom bol odvolací súd oprávnený rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmať.

V posudzovanom prípade je teda zrejmé, že dovolanie obvineného, v ktorom namietal nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku je neprípustné, keďže výrok o vine v pôvodnom konaní nebol (a ani nemohol byť) napadnutý odvolaním.

Na podporu tejto argumentácie Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na § 257 ods. 5 Tr. por. v znení účinnom od 1. septembra 2011, z ktorého vyplýva, že súdom prijaté vyhlásenie obvineného o vine, t.j. v tomto prípade o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (teda ak by porušenie práv obhajoby vyvolalo okolnosť, že obvinený urobil príslušné vyhlásenie alebo ak by práva obhajoby boli porušené tým, že nebol dodržaný vyhláseniu a jeho prijatiu zodpovedajúci zákonný postup).

Ustanovenie § 257 ods. 5 Tr. por. v znení zákona č. 262/2011 Z. z. je len výslovným vyjadrením princípu, ktorý je výkladovo daný súhrnom obsahu ustanovenia § 257 Tr. por. aj v jeho znení účinnom pred 1. septembrom 2011.

Teda nielen po vyššie uvedenej novele, ale ani pred ňou nie je možné zo strany obvineného výrok o vine rozsudku, ktorému predchádzalo prijatie vyhlásenia obvineného o vine, napadnúť dovolaním z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. tak, ako to urobil obvinený v predmetnej trestnej veci.

Keďže podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, rozhodol dovolací súd tak, ako je to vo výroku tohto uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedené.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. decembra 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková